

عنوان مقاله:

تقابل و تعامل میان واژه ناپذیری غایت تمنا و تمنیات فانتزی در اشعار سهراب سپهری خوانشی مبتنی بر روانشناسی نوین

محل انتشار:

اولین همایش ملی علوم انسانی و حکمت اسلامی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

حجت اله برزآبادی فراهانی - استادیار، عضو هیات علمی گروه زبانهای خارجی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اراک، اراک، ایران

خلاصه مقاله:

بی شک یکی از بارزترین و در عین حال تامل برانگیزترین وجه از وجوه کلامی و معنایی در عرصه زبان و اندیشه رمز آمیز شاعر رنگ ها و رنج ها، سهراب سپهری، را باید در پیوست و گسست میان منتهای تمنا و تخیلات فانتزی او در خلق تصویری دور اما نزدیک از مکان لامکانی دانست که در آن سوی مرزهای باور ما را به پایان همه خو استن ها هدایت میکند. لا مکانی که علی رغم جذبه رومانیک و رمزآمیزی که برای همسفر نگاه شاعر دارد هم زمان هر لحظه و همواره در ناکجا آبادی دیگر رخ پنهان می کند تا باز نیازی دیگر، رفتنی دیگر وحسرت تماشای بیکرانه های ناپیدا را در نگاه شاعر و ما بیدار کند و بدین سان در چرخند نا منتهای کلامی میان میل و ملال روح شاعر و همسفرش را به چرایی تعالی و چه بودن اعجاب آن در بند عصیری خود عاشق و دچار سازد. جستار حاضر تلاش دارد تا از منظر دیدگاه روانشناسی نوین، برآمده از مفهوم ناخودآگاه فروید، و اندیشمندان متاخر در این عرصه همچون ژاک لاکان، و اسلاوی ژیزک ... ضمن ارائه تعبیر و تفسیر مفاهیم بنیادین این نگرش از قبیل رئال، ژویسانس - لذت جویی مرگ - نظم دال ها، دیگری، اوبژه آ و به ویژه کارکرد تخیل یا زبان فانتزی به رمز گشایی از پارادوکس لاینحل میان رئال به مصابه آن پیدای ناپیدا، آن هست نامکشوف که تمامیت زبان هرگز قادر به ارائه درک صریحی از آن نیست از یک سو و کاربست تخیل یا فانتزی در خلق و ایجاد تصویری ایجابی از رئال بواسطه کلمات یا همان دال های زبانی بپردازد. در این مطالعه، تاثیر رامشگر و اختفایی فانتزی بر بود نا پیدای رئال منجر به دریافت روانکاوانه خواننده از خوانش و تاویل هیچستان نگاه شاعر و رابطه جدای ناپذیر این نگاه با شوق نامنقطع سهراب برای رفتن تا حصول "تجربه ناممکن وصل" منجر خواهد شد.

کلمات کلیدی:

تمنا، رئال، فانتزی، ژویسانس، دیگری، اوبژه آ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1381404>

